

dygtige Personligheder, der maatte findes i dette Fag, og uden den kan jeg ikke tænke mig nogen Mulighed for, at der kan indtræde en stadig og virkelig Forbedring i disse Forhold. Med Hensyn til det Punkt, der er nævnet i Finantsudvalgets Indstilling under 10 h, Pag. 418 i Betænkningen, om hvorledes Skovbudgettet for de enkelte Aar formeentlig maatte være at behandle under Finantsloven, yttrede den ærede Minister, at det ikke var ham rigtigt klart, hvad der meentes med, at der med Hensyn til det egentlige Skovbrug kun blev at vedtage Materialets og Arbeidets Pengeansættelse, samt de temporaire Afvigelser fra Planens Enkeltheder, om der nemlig skulde stilles en rund Sum til Ministeriets Raadighed til Fordeling paa de enkelte Districter eller enkelte Arbeider, eller om det skulde bevilges specielt for de enkelte Arbeider og Districter. Jeg maa indrømme den ærede Minister, at jeg heller ikke kan finde nogen som helst Oplysning derom i disse Ord, og jeg troer ikke, der er tilfattet at give nogen saadan, idet der kan være Meget, der taler for at lade det Spørgsmaal, om det er rigtigt, ligesom hidtil, aarlig i Finantsloven at optage de enkelte Poster for de enkelte Skovriderdistricter, blive staaende aabent indtil de endelige Planer komme frem, hvor det da formeentlig bedst vil kunne afgjøres, naar man nemlig tager under Overveelse, hvorvidt det for at give Bestyrelsen den fornødne Frihed kan være ønskeligt, enten at bevilge flere Poster under Cet for de enkelte Skovriderdistricter, eller at bevilge den samme Post under Cet for flere Skovriderdistricter.

Med Hensyn til det Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, maa jeg tillade mig at bemærke, at da der kun staaer, at det er til at begynde en Undersøgelse om det nævnte Punkt, saa skylder jeg at tilføje den Oplysning, at man formeentlig ved at bevilge en saadan Sum i nogle faa Aar, hvist 4 Aar til, vil kunne opnaae saa tilstrækkelig sikre Resultater om disse vigtige Spørgsmaal, som for Dieblisset kunne opnaaes, og at væsentlig sikre Resultater først ville kunne opnaaes om en temmelig lang Aarrække, naar Jægttagelsen i den fortsattes, hvilken Forsættelse imidlertid

vil fordre en meget ringe aarlig Udgift, hvis den overhovedet vil fordre nogen. Den indstillede Sum er tillige beregnet paa at kunne anvendes til Undersøgelse af to forskjellige Principers Indfyldelse, og jeg antager, at den vil være tilstrækkelig til begge Dele.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg skulde ikke troe, at den ærede sidste Taler havde misforstaaet mine foregaaende Uttringer, som om jeg havde erklæret mig imod Udvalgets Indstilling (Doppermann: Nei!); jeg yttrede, at Regjeringen vilde bestrebe sig for at imødekomme dem, og navnlig skaffe en Offentliggjørelse i det Omfang, som man ved nærmere Undersøgelse maatte finde udforslig.

Ordføreren: Jeg har ogsaa forstaaet den ærede Minister paa den Maade, at man fra Ministeriets Side var villig til, saavidt muligt, at optage det Forslag, som af Finantsudvalget er indstillet. Med Hensyn til de øvrige Bemærkninger, der saaldt fra den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 5te Valgkreds (Doppermann), maa jeg erklære, at jeg i alt Væsentligt maa tiltræde dem. Forsaavidt der fra Ministeriets Side er ønsket at høre, hvad Meningen kunde være med Hensyn til Spørgsmaalet om Fordelingen af visse Summer paa de enkelte Districter, da maa jeg ligeledes ganske være af den Mening, at dette Spørgsmaal kun fyldestgjørende kan behandles, naar de endelige Planer foreligge; indtil videre antager jeg vistnok, at det er rigtigt at blive ved det System, som hidtil er fulgt; derimod vil man vistnok, naar der først er givet en Lovbestemmelse angaaende Driften, kunne tage under nærmere Overveelse, om det ikke maatte findes hensigtsmæssigt at iværksætte saadanne Sammendragninger, som man ogsaa paa andre Steder i Finantsloven har fundet det passende at iværksætte, hvorved Bestyrelsen lettes, og hvorved desuden Besparelser i Overslagene kunne ventes at ville indtræde. Efter hvad der fra flere Sider er udtalt om Forslaget under Nr. 10, kan jeg ikke nægte, at det ogsaa stiller sig for mig saaledes, som om Udvalget i det Væsentlige har truffet det Rigtige; jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at naar den ærede Minister